

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

ЗАПОВЕД

№ 13

София, 04 февруари 2016 година

Борис Вангелов Борисов, Председател на Държавна агенция за българите в чужбина/ДАБЧ/, след като се запознах с преписка № 7095/21.05.2012 г. по описа на ДАБЧ

У С Т А Н О В И Х:

Преписката е образувана въз основа на заявление на Нурджихан Гюнери /Нурджихан Таят Тефик/ за издаване на удостоверение за български произход. В подкрепа на искането си г-жа Гюнери представя документи.

В резултат на извършената проверка на предоставените документи бе установено, че по преписката липсват и не са приложени документи, които са от съществено значение за изясняване на цялостната фактическа обстановка с цел обективизиране на извод относно основателността на заявлението на г-жа Гюнери. Констатира се следното:

1. В заявлението си същата е посочила, че е разведена, но твърдението ѝ не се подкрепя със съдебен акт за прекратяване на брака, който да доказва заявеното ѝ семейно положение към момента на депозиране на заявлението;

2. Приложени са две декларации на заявителката, от една и съща дата и пред един и същи нотариус, с противоречиво и взаимно изключващо се съдържание.

С едната декларация г-жа Гюнери декларира, че е родена в Република България и през целия си съзнателен живот се е самоопределяла като лице с принадлежност към турското етническо малцинство.

С другата декларация г-жа Гюнери декларира, че има българско национално съзнание, че е с български произход, а също и нейните родители са българи по народност. Декларираните твърдения категорично се опровергават от официални удостоверителни държавни документи, издадени от компетентните за това държавни органи по гражданско състояние в кръга на службата и функцията им - Регистъра на родените на град Добрич и от акта за раждане на г-жа Гюнери. В посочените документи е вписано обстоятелството, че родителите на заявителката и тя самата са турци по народност.

С оглед гореизложеното е видно, че съдържанието на декларираните обстоятелства в двете декларации взаимно се изключват и опровергават и не дават възможност за обосноваване и категоричен извод относно народността на заявителката.

В тази връзка стои въпросът в коя от двете декларации е декларирана истина, както и коя от двете декларации да бъде кредитирана. Предвид това обстоятелство, не става ясно какво е националното самосъзнание на заявителката и коя декларация да

бъде кредитирана като истинна от административния орган;

3. В депозираното заявление за издаване на удостоверение за български произход г-жа Гюнери се е самоопредила, че е от българска народност, както и че нейните родители са българи по народност и български граждани по рождение, "изгубили българското си гражданство поради изселване, без заявена изрична воля за това".

Самоопределянето на заявителката и на нейните родители като българи по народност категорично се опровергава от официални удостоверителни държавни документи, издадени от компетентните за това държавни органи по гражданско състояние в кръга на службата и функцията им - Регистъра на родените на град Добрич и от акта за раждане на заявителката. В тези документи са вписани обстоятелствата, че родителите на заявителката и тя самата са турци по народност, български граждани, българското гражданство на самата заявителка, придобито като правна последица от раждането ѝ от брак между родители - български граждани. В Регистъра на родените на град Добрич е отразено загубването на българското им гражданство на основание изселването на семейството на заявителката и на нея самата в Република Турция. Загубването на българско гражданство в случая е правна последица на доброволния акт на изселването на заявителката и семейството ѝ в Република Турция по силата на Спогодбата между НРБ и Република Турция за изселване от НРБ в Република Турция на български граждани от турски произход, чиито близки роднини са се изселили в Турция до 1952 година/ратифицирана с Указ № 441 от 30.05.1968 г., влязла в сила от 19.08.1969 г., обн. ДВ, бр. 82 от 21.10.1969 г./.

Посочената Спогодба „урежда въпроса за изселването на желаещите да се изселят в Турция български граждани от турски произход“ и като международноправен акт има приоритет спрямо цялото българско законодателство. Като двустранна спогодба тя е специална спрямо всички други международноправни актове, подписани между повече държави и съответно има приоритет спрямо тях. По силата на Спогодбата, когато български граждани от турски произход се изселят в Турция, те автоматично губят българското си гражданство. Юридическият факт на изселването е доброволен акт. Поради това не може да се приеме за достоверна формулировката в заявлението, че родителите на заявителката „са изгубили българското си гражданство поради изселване, без заявена изрична воля за това“. Спогодбата създава процедура за доброволното изселване единствено и само на лица от „турски произход“, съгласно изричната разпоредба на чл.1 от нея, в Република Турция. Това е правното основание за предприетото от семейството на заявителката доброволно изселване в държавата-съконтрагент по Спогодбата с Република България, на български граждани от турски произход с правна последица загуба на българското гражданство на изселилите се.

4. От приложените към преписката документи се установи, че са налице непълни и противоречиви данни за самоличността на родителите на заявителката, а именно:

- В акта за раждане на заявителката майка ѝ е вписана като Кадрие Изет Реджеб, а в извлечението от Регистъра на населението на град Добрич тя е вписана като Кадрие Изет Сали;

- В акта за раждане на заявителката е вписано, че нейната майка към момента на раждането ѝ е на 21 години, докато в извлечението от Регистъра на населението на град Добрич е вписано, че майката е родена на 17 май 1927 г.

- В акта за раждане на заявителката не е вписана датата, месеца и годината на раждане на нейните родители, както и населеното място по месторождението им;

- в Извлечението от Регистъра на населението на град Добрич по отношение на бащата на заявителката Талят Тефик Сали е вписано, че е роден на 5 юни 1925 г., а в акта за раждане на заявителката е отбелязано само, че той е на 24 години;

- в Извлечението от Регистъра на населението на град Добрич е отразено, че бащата на заявителката е роден в град Толбухин, а в акта за раждане на заявителката това обстоятелство не е вписано;

- посочените констатации са идентични и по отношение на записванията спрямо майката на заявителката.

5. Липсва акт за брак на родителите на заявителката

Посочените непълноти, несъответствия и противоречия в данните по образуваната преписка обосновават извода, че е налице непълна и противоречива фактическа обстановка. Този извод обективно препятства развитието на производството по преписката и осуетява възможността на административният орган да се произнесе обективно правилно и законосъобразно относно основателността на отправеното заявление на г-жа Гюнери.

На основание чл. 13, ал. 3 от Правилника за дейността на ДАБЧ по издаване на удостоверения за български произход до адвокатско дружество „Фикри, Рюстем и партньори“, което е надлежно упълномощено да представлява г-жа Гюнери в производството пред Агенцията, бе изпратено уведомление изх. № 11 - 00-1942-7/28.12.2015 г., в което бяха отразени посочените по-горе констатации и бе отправена покана за отстраняване на констатираните непълноти и противоречия в доказателствената част на образуваната преписка в седмодневен срок.

Уведомлението до пълномощника на заявителката бе изпратено чрез Софийска Централна пощенска станция с кореспондентска пратка № PS 1000002K8SOS, която е доставена на 13.01.2016 г. на получателя срещу подпис на упълномощено лице с еднократно пълномощно.

Към 28.01.2016 г. определеният в уведомлението 7-дневен срок, считано от датата на получаването му от пълномощника на представителя на заявителката, е изтекъл.

Констатираните непълноти и противоречия в доказателствената част на образуваната преписка не са отстранени и обективно възпрепятстват развитието на производството по преписката. Това обоснова извода, че производството следва да бъде прекратено, като искането на заявителката за издаване на удостоверение за български произход не следва да бъде уважено.

Предвид гореизложеното и на основание чл.19, ал. 8 от Закона за администрацията, чл.59, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.2 и 3 от Закона за българите, живеещи извън Република България, чл. 56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, чл.13, ал.3 и чл.14, ал.3 от Правилника за дейността на Държавната агенция за българите в чужбина по издаване на удостоверения за български произход

ЗАПОВЯДВАМ:

ПРЕКРАТЯВАМ производството по преписка № 7095/21.05.2012 г. по описа на ДАБЧ.

ОТКАЗВАМ издаването на удостоверение за български произход на Нурджихан Гюнери /Нурджихан Таят Тефик/.

Настоящата Заповед може да се обжалва по реда на глава Десета, раздел IV на Административнопроцесуалния кодекс, в 14-дневен срок от връчването ѝ, чрез Председателя на Държавната агенция за българите в чужбина, пред Административен съд София-град.

Препис от Заповедта да се връчи на пълномощника на лицето, втори в архива в звеното за административно обслужване и трети за папката за заповеди.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБЧ:

/БОРИС ВАНГЕЛОВ/

